

بررسی رابطه بین ساختار سرمایه، تصمیمات سرمایه گذاری و مدیریت

سرمایه در گردش

احمد رضا محمدی^۱، حمیده فیضی^۲

^۱ کارشناسی ارشد گروه حسابداری، واحد پیام نور بهشهر، بهشهر، ایران، Mohammadi.ahmad90@gmail.com

^۲ کارشناسی ارشد گروه حسابداری، واحد علوم تحقیقات تبریز، تبریز، ایران، Seyfi-123@hotmail.com

چکیده - سرمایه در گردش بیانگر سیاست ها و تصمیماتی است که در بخش سرمایه در گردش به منظور تغییر در انواع دارایی های جاری و منابع تامین مالی کوتاه مدت اعمال می شود. هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه ای بین ساختار سرمایه، تصمیمات سرمایه گذاری و مدیریت سرمایه در گردش در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. تحقیق حاضر از لحاظ هدف کاربردی بوده و از لحاظ روش از نوع تحقیقات علی (پس رویدادی) است. جامعه آماری تحقیق، شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشد و با استفاده از روش نمونه گیری حذف سیستماتیک ۱۷۵ شرکت به عنوان نمونه تحقیق در دوره زمانی بین سالهای ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ انتخاب شدند. برای آزمون فرضیه های تحقیق از رگرسیون خطی استفاده شده است. نتایج نشان داد تصمیمات سرمایه گذاری با دوره وصول مطالبات و دوره تبدیل موجودی کالا رابطه مثبت و معنی داری دارد همچنین ساختار سرمایه با دوره وصول مطالبات و دوره تبدیل موجودی کالا رابطه منفی و معکوس دارد.

کلید واژه - ساختار سرمایه، مدیریت سرمایه در گردش، تصمیمات سرمایه گذاری، دوره وصول مطالبات، دوره تبدیل موجودی کالا

۱- مقدمه

به سمت فعالیت هایی که نیاز بیشتری به سرمایه گذاری دارد، هدایت شود (مدس و حصارزاده ۱۳۸۷). بدین منظور، یک واحد اقتصادی برای سرمایه گذاری در طرح های مختلف باید میزان سرمایه گذاری را با توجه به محدودیت منابع مورد توجه قرار دهد، از این رو، مساله اصلی این است که تقبل طرح هایی با ارزش فعلی خالص منفی، منجر به سرمایه گذاری بیشتر از حد و صرف نظر کردن از طرح هایی با ارزش فعلی خالص مثبت منجر به سرمایه گذاری کمتر از حد می شود که عدم بهینه بودن سرمایه گذاری را به دنبال خواهد داشت (وردی ۲۰۰۶). زیرا مدیران باید به صورت بهینه و در طرح هایی سرمایه گذاری کنند که برای شرکت ارزش آفرینی کند، یعنی طرح های با ارزش فعلی خالص مثبت را پذیرفته و طرح های با ارزش فعلی خالص منفی را رد نمایند (یانگ و جیانگ، ۲۰۰۸).

تصمیمات تامین مالی اصلی ترین حوزه تصمیم گیری مدیران شرکت های سهامی در راستای افزایش ثروت سهامداران به شمار می روند. تصمیمات تامین مالی و سرمایه گذاری شرکت ها، تصمیماتی هستند که با آینده نگری اتخاذ می شوند. شرکت ها در

یکی از عوامل مهم در جهت حل مسائل اقتصادی کشورها بسط و توسعه سرمایه گذاری است، اما این امر به تنهایی کافی نیست و با توجه به محدودیت منابع مالی، علاوه بر مساله توسعه سرمایه گذاری، افزایش تصمیمات سرمایه گذاری نیز از جمله مسائل با اهمیت است (مدرس و حصارزاده ۱۳۸۷). به طور مفهومی، تصمیمات سرمایه گذاری زمانی حاصل می شود که شرکت، فقط در تمامی طرح های با ارزش فعلی خالص مثبت سرمایه گذاری کند. در واقع، برخی از نواقص بازار سرمایه مانند عدم تقارن اطلاعاتی و هزینه نمایندگی، می تواند به فرآیند سرمایه گذاری بیشتر از حد یا سرمایه گذاری کمتر از حد منتهی گردد. به این مفهوم که نه پروژه های با ارزش فعلی خالص مثبت (سرمایه گذاری کمتر از حد واقع) و نه پروژه های با ارزش فعلی خالص منفی (سرمایه گذاری بیشتر از حد) رد نمی شود، است (بیدل و هلیاری ۲۰۰۶). علاوه بر این، تصمیمات سرمایه گذاری و یا سرمایه گذاری در حد بهینه مستلزم آن است که از یک سو، از مصرف منابع در فعالیت هایی که سرمایه گذاری در آن بیشتر از حد مطلوب انجام شده است، ممانعت شود و از سوی دیگر منابع